

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jolanta Dubińska - Francke
Protokolant:	sekretarka Katarzyna Cieślukowska

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda K. R. kwotę 6.300,00 zł (sześć tysięcy trzysta złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 11.12.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty.

II.

Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III.

Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda K. R. kwotę 896,00 zł (osiemset dziewięćdziesiąt sześć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

IV.

Zasądza od powoda K. R. na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 2.789,00 zł (dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt dziewięć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

V.

Zasądza od powoda K. R. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 1.050,00 zł (jeden tysiąc pięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem brakującej opłaty od pozwu.

VI.

Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 315,00 zł (trzysta piętnaście złotych 00/100) tytułem brakującej opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony.

UZASADNIENIE

Powód K. R. wystąpił przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 27.300,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.12.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty. Domagał się również zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych lub ewentualnie według spisu kosztów, który zostanie przedłożony na rozprawie.

Ze stanowiska powoda wynikało, iż w dniu 28.12.1998 r. K. D. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując w stanie nietrzeźwości i bez wymaganych uprawnień samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...), nie dostosował prędkości jazdy do warunków w jakich odbywa się ruchu, a w szczególności stanu i widoczności drogi, doprowadzając do najechania na leżącego na jezdni J. R. (1) – ojca powoda K. R.. W następstwie przedmiotowego zdarzenia J. R. (1), na skutek doznanych obrażeń ciała, zmarł. Powód był bardzo związany z ojcem, zawsze mógł liczyć na swego ojca, wiedział, że zawsze mu pomoże niezależnie od sytuacji. Powód także pomagał tacie na gospodarstwie, kiedy tylko mógł. Ojciec powoda przekazał mu wiele wartości, którymi powód kieruje się do dnia dzisiejszego, a szczególnie poszanowania do pracy. Ojciec zawsze powtarzał powodowi, że najważniejszą rzeczą jest rodzina i zawsze ma ją stawiać na pierwszym miejscu. Powód był dumny, że ma takiego ojca, pracowitego i pełnego ciepła i radości. Śmierć ojca była wielkim ciosem dla powoda. Całe jego życie zmieniło się od tamtej pory, nic już nie było takie samo jak przed wypadkiem. Powód nie mógł pogodzić się z odejściem taty, tym bardziej, że mieszkał z nim i nie potrafił odnaleźć się w tej sytuacji. Powód bardzo często myśli o ojcu, wspomina wszystkie chwile spędzone razem. Ojciec był dla niego oparciem i oparciem. Do dnia dzisiejszego powód czuje się bardzo samotnie, odczuwa ogromną pustkę, której nikt nie jest w stanie zapełnić.

Pojazd, którym kierował sprawca zdarzenia, w dacie wypadku korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej ze stroną pozwaną. Powód pismem z dnia 10.11.2016 r. zgłosił stronie pozwanej roszczenie w kwocie 80.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią ojca. Pozwany decyzją z dnia 06.12.2016 r. przyznał roszczenie na rzecz powoda w kwocie 9.000,00 zł. Jednocześnie określił przyczynienie się poszkodowanego w wypadku na poziomie 70%, ponieważ poszkodowany będąc w stanie nietrzeźwości leżał na jezdni. Tym samym pozwany ostatecznie wypłacił na rzecz powoda kwotę 2.700,00 zł. Strona powodowa zgadza się ze stanowiskiem pozwanego dotyczącym przyczynienia się poszkodowanego na poziomie 70 %, a kwota dochodzona niniejszym pozwem uwzględnia w/w przyczynienie.

Pozwany (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozwem wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, z wyodrębnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany, nie kwestionując swojej odpowiedzialności co do zasady za przedmiotowy wypadek, wskazywał na brak podstaw do uwzględnienia roszczenia dotyczącego zadośćuczynienia, bowiem w toku likwidacji szkody pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienie na kwotę 9.000,00 zł. Z uwagi na przyczynienie się poszkodowanego do powstania szkody pozwany zmniejszył zadośćuczynienie o 70 % i przyznał dla powoda kwotę 2.700,00 zł. Strona pozwana kwestionuje wysokość żądanej dodatkowej kwoty zadośćuczynienia, która jego zdaniem jest zawyżona, albowiem od wypadku minęło już ponad 18 lat, a w miarę upływu czasu rany się zabliżniają, złe wspomnienia słabną, a człowiek przyzwyczaja się do nowej rzeczywistości.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 28.12.1998 r. w miejscowości Ł. doszło do wypadku drogowego, który doprowadził do śmierci J. R. (1) – ojca powoda K. R.. Sprawcą przedmiotowego zdarzenia był K. D., kierujący samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), w stanie nietrzeźwości i bez wymaganych uprawnień, nie dostosował prędkości jazdy do warunków w jakich odbywa się ruch, a w szczególności stanu i widoczności drogi, doprowadzając do najechania na leżącego na jezdni J. R. (1), po czym zbiegł z miejsca zdarzenia nie udzielając pomocy. Wskutek przedmiotowego zdarzenia J. R. (1) doznał rozległych obrażeń ciała, w wyniku których w dniu 28.12.1998 r. zmarł.

Wyrokiem z dnia 06.12.1999 r. w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w Augustowie uznał oskarżonego K. D. za winnego spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu J. R. (1), a w następstwie jego śmierci i wymierzył oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na karę 5 lat i orzekł o kosztach procesu (dowód: wyrok z dnia 06.07.1999 r. k. 171 akt (...)).

Wyrokiem z dnia 24.11.1999 r. w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Okręgowy w Suwałkach zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (dowód: wyrok z dnia 24.11.1999 r. k. 200 akt (...)).

W niniejszej sprawie, bezsporny pozostaje fakt, iż pojazd prowadzony przez sprawcę wypadku z dnia 28.12.1998 r., w dacie zdarzenia objęty był ochroną na podstawie ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z pozwanym.

Bezsporne jest również, iż pozwany (...) S.A. w W. przyznał roszczenie na rzecz powoda w kwocie 9.000,00 zł, jednocześnie określił przyczynienie się poszkodowanego w wypadku na poziomie 70%, ponieważ poszkodowany będąc w stanie nietrzeźwości leżał na jezdni, tym samym wypłacił na rzecz powoda kwotę 2.700,00 z (dowód: akta szkody 45-143 akt).

Powód informacyjnie słuchany na rozprawie w dniu 13.06.2017 r. wyjaśnił, iż wypadek miał miejsce 19 lat temu w grudniu. Ojciec J. R. (1) wyszedł po południu, już była szarówka, wziął latarkę i miał iść do kolegi. Powód, na drugi dzień rano dowiedział się, że ojciec nie żyje. Wskazał, że mieszkał razem z ojcem i bratem J.. Ojciec był chory, ale był sprawny i sam sobie dawał radę. Gdy ojciec miał napad astmy, powód podawał mu inhalator albo woził do lekarza. Podkreślił, iż ojciec był dla niego wsparciem, wychowywał go, gdyż matka zmarła jak powód miał 13 lat. Wszystkie święta spędzali razem z całą rodziną. Wskazał, że nic nie czuł jak się dowiedział o śmierci ojca, ponieważ tego się nie da tak opisać co czuł. Na początku nie wiedział, czy to się stało naprawdę. Podkreślił, iż ojciec był mu najbliższą osobą. Pogrzeb organizował sąsiad, ponieważ powód nie miał do tego głowy, brał silne leki uspokajające w związku ze śmiercią ojca dostępne w aptece. Nie korzystał z pomocy psychologa, ani psychiatry. Leki te powód przyjmował miesiąc. Powód nadal odczuwa brak ojca. Obecnie chodzi na grób ojca, pali znicze, dba o grób, wykupuje msze za ojca. Podniósł, iż tata nie nadużywał alkoholu, nigdzie się nie leczył. W dniu wypadku, ojciec wyszedł z domu i nie był pijany, natomiast gdzie wypił tego powód nie wie.

Świadek B. M. – sąsiad powoda - zeznał, iż przed wypadkiem widział się z ojcem powoda, razem spożywali alkohol. Następnie ojciec powoda sam poszedł do domu, a świadek pojechał samochodem z K. D., lecz świadek nie widział momentu najechania na ojca powoda, ponieważ spał z tyłu. Wskazał, iż J. R. (1) przed śmiercią mieszkał z synami, a ich matka zmarła jak byli mali. Powód w czasie kiedy był ten wypadek pracował w melioracji. Gospodarka była zapisana na brata J.. Powód i jego ojciec pomagali w gospodarce. Powód miał normalny kontakt z ojcem, żyli normalnie, nie kłócili się, zawsze mógł na niego liczyć. Zdarzało się, że ojciec wspierał powoda finansowo. Po śmierci ojca powód sporo czasu był zmartwiony, nawet teraz tak przeżywa. Powód mocno przeżywał pogrzeb, jak wszyscy. Brał udział w pogrzebie i zajmował się organizacją pogrzebu. Życie powodowi po śmierci ojca nie zmieniło się dużo, tylko tyle, że był zmartwiony. Teraz powód wspomina ojca, odwiedza jego grób (dowód: k. 169-169v akt).

Z zeznań świadka J. S. – ówczesnego policjanta - wynikało, iż ojciec powoda w chwili najechania, leżał na jezdni. Powoda z ojcem łączyły dobre relacje, nie kłócili się, nie było interwencji w ich miejscu zamieszkania. Świadek był osobą, która powiadomiła powoda o śmierci ojca. Powód był w szoku, nie był w stanie pojechać na miejsce wypadku. Zmarły ojciec był dla powoda i ojcem i matką. Świadek wskazał, iż rodzina dała mu pieniądze i on zajął się organizacją pogrzebu J. R. (1). Wskazał, iż powód mocno przeżywał śmierć ojca, bardziej niż ten drugi syn. On ma taki charakter przeżywający. Widać było, że śmierć ojca zrobiła na nim wrażenie. Podczas pogrzebu żona dawała powodowi leki uspokajające, takie z apteki. Powód nadal wspomina ojca, mówi „a żeby dziadek żył ...”. Podniósł, iż J. R. (1) nie miał problemu z alkoholem, to był starszy człowiek, nie pił często. Powód dba o grób ojca, dwa lata temu został wymieniony pomnik ojca (dowód: k. 169v akt).

Świadek J. R. (2) – brat powoda – zeznał, iż mieszkał z ojcem i bratem K.. Po śmierci matki wychowywał ich ojciec i babcia. Dzień po wypadku, znajomy przyszedł i poinformował, że ojciec leży w rowie. Powód załamał się i oświadczył, że nie pojedzie, więc świadek udał się sam na miejsce zdarzenia, zobaczył jak ojciec leży na drodze i już nie żyje. Jak powód skończył szkołę budowlaną to mało w domu przebywał. Mieszkał w domu, ale do pracy dojeżdżał, a na gospodarstwie pomagał jak miał wolne. Po 2 tygodniach od śmierci taty powód wyjechał do W. do pracy na budowie. Przyjeżdżał potem co 2 tygodnie. Był taki trochę skołowany, ale potem po około miesiąca doszedł do siebie. Powód był w domu jak miał budowę w okolicy. Wskazał, iż jak powód pracował w W. w cegielni to przyjeżdżał raz na miesiąc, a jak bliżej, to raz na tydzień, a jak na miejscu, to mieszkał w domu. Kiedyś jak telefonów nie było, to nie dzwonił, listów nie pisał. Jak przyjeżdżał do domu to spędzał czas z ojcem. Rozmawiali tak jak ojciec z synem. Powód wspomina ojca. Po śmierci ojca brał leki uspokajające, jak był w domu, lecz nie korzystał z pomocy psychologa. Obecnie powód wykupuje msze za ojca, odwiedza jego grób na cmentarzu, razem z siostrą wymieniał pomnik (dowód: k. 175v-176 akt).

W przedmiotowej sprawie, Sąd w trybie art. 299 § 1 kpc w zw. z art. 302 § 1 kpc dopuścił dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony na okoliczność wykazania więzi łączących go z ojcem i czy śmierć ojca wpłynęła na jego życie i normalne funkcjonowanie.

Z zeznań powoda K. R. wynikało, iż ojciec wyszedł po południu z domu i nie wrócił na noc. Następnie przyjechał znajomy i poinformował, że ojciec nie żyje. Od zawsze tata mieszkał z powodem i bratem. Od czasu gdy zmarła matka, ojciec zajmował się powodem, przy pomocy babci. Wskazał, iż w czasie wypadku pracował zarobkowo w okolicy. Powód wyjeżdżał na tydzień lub dwa i wracał, a obecnie wyjeżdża dalej. Zawsze utrzymywał się sam, nie pomagali sobie z ojcem finansowo. Po śmierci ojca nie korzystał z pomocy lekarskiej, sam kupował tabletki na uspokojenie w aptece, bez recepty. Zażywał je około roku, może nie zawsze i nie codziennie, bo miał takie momenty, że ich nie brał. Zdaniem powoda ojciec nie był współwinny wypadkowi, ponieważ szedł ze świecącą się latarką, lewą stroną jezdni. Ojciec nie nadużywał alkoholu. Po śmierci taty powód pojechał na krótko do W. w celach zarobkowych. Jak mieszkali z ojcem i bratem to wspólnie kupowali jedzenie. Opłat za mieszkanie powód nie dokonywał, robił to ojciec lub brat. Wskazał, iż ojciec wymagał pomocy, ponieważ nie mógł fizycznie nic robić (dowód: k. 185v-186 akt).

Sąd uznał zeznania w/w świadków i powoda za wiarygodne jako spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

W myśl art. 448 kc w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Przepis art. 445 § 3 stosuje się.

W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, iż najbliższemu członkowi rodziny zmarłego przysługuje na podstawie art. 448 KC w związku z art. 24 § 1 KC zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę, gdy śmierć nastąpiła na skutek deliktu, który miał miejsce przed 3.8.2008 r. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22.10.2010 r. III CZP 76/10).

W judykaturze podkreśla się, że przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, oprócz subiektywnych okoliczności leżących po stronie powódki należy brać pod uwagę także obiektywną przesłankę, która decyduje o wysokości przyznanego zadośćuczynienia. Powinna być to bowiem kwota ekwiwalentna w odniesieniu do pewnej przeciętnej kwoty takiego odszkodowania, uwzględniającego poziom życia społeczeństwa w chwili orzekania, relacje cenowe oraz istotność zasądzonej kwoty. Wysokość zadośćuczynienia, aby spełniła funkcję kompensacyjną, musi być obiektywnie znacząca, a więc w powszechnym wyobrażeniu i oczekiwaniu stanowić istotną kwotę pieniężną, jeśli zestawia się ją z nawet wysokimi wynagrodzeniami. Ma ona jednorazowy charakter, jeżeli zatem uznaje się słuszność jej dochodzenia ze względu na rodzaj i skalę cierpień, składających się na krzywdę, to musi taką obiektywnie istotną wartość przedstawiać (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 marca 2017 r. VI ACa 1939/15).

W myśl art. 322 kpc, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ścisłe udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Powyższy przepis umożliwia sądowi (tzw. ius moderandi) tj. uwzględnienie żądania pozwu, chociaż żądana przez powoda kwota nie jest możliwa do ścisłego udowodnienia.

Zgodnie z treścią art. 362 kc, jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Przyczynieniem się jest każde zachowanie się poszkodowanego pozostające w normalnym związku przyczynowym ze szkodą, za którą ponosi odpowiedzialność inna osoba. O tym jednak, czy obowiązek naprawienia szkody należy zmniejszyć ze względu na przyczynienie się, a jeżeli tak - to, w jakim stopniu należy to uczynić, decyduje sąd w granicach wyznaczonych przez art. 362 KC. Odstąpienie od zastosowania tego przepisu, mimo przyczynienia się poszkodowanego, powinno w praktyce być rzadkością i przepis ten nie daje podstaw do uchylenia obowiązku naprawienia szkody, jako konsekwencji przyczynienia się poszkodowanego. Zgodnie z wolą ustawodawcy kryteriami, w oparciu o które sąd może określić zakres zmniejszenia świadczenia na podstawie art. 362 KC są okoliczności ustalone w sprawie, ale przede wszystkim stopień zawinienia tak sprawcy szkody, jak i poszkodowanego, w tym stopień

naruszenia obiektywnych reguł postępowania przez poszkodowanego, ich konfrontację z zarzutami stawianymi odpowiedzialnemu za szkodę, ciężar naruszonych przez sprawcę obowiązków i stopień ich naruszenia, rozmiar i wagę uchybień po stronie poszkodowanego, a także ocenę zachowania się poszkodowanego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25 stycznia 2017 r. I ACa 560/16).

Na wstępie zaznaczyć należy, iż w toku całego postępowania nie była kwestionowana przez pozwanego ubezpieczyciela sama zasada jego odpowiedzialności cywilnej, lecz wysokość żądań powoda o zadośćuczynienie, przy bezspornych również okolicznościach faktycznych dotyczących wypadku drogowego z dnia 28.12.1998 r., w którym śmierć poniósł J. R. (1) – ojciec powoda. Stanowisko stron postępowania było zgodne, co do faktu, iż ojciec powoda przyczynił się w 70 % do zaistnienia przedmiotowego wypadku drogowego, albowiem poszkodowany będąc w stanie nietrzeźwości leżał na jezdni. Sporne w przedmiotowej sprawie było tylko na jaką kwotę ocenić zadośćuczynienie należne powodowi od strony pozwanej.

W przedmiotowej sprawie należy wskazać, iż relacje powoda ze zmarłym ojcem należy oceniać jako dobre i zażyłe. Łączyła go z ojcem silna więź emocjonalna. Powód zamieszkiwał z ojcem i bratem i zawsze mógł liczyć na jego pomoc. Bez wątpienia, śmierć ojca była wielkim przeżyciem dla powoda, nie mógł pogodzić się on z jego utratą. Tragiczna i niespodziewana śmierć ojca miała negatywny wpływ na stan emocjonalny i psychiczny powoda, jednakże nie wystąpiły u niego zaburzenia psychiczne, które wymagałyby podjęcia leczenia psychologicznego. Podkreślić również należy, iż powód w chwili wypadku drogowego, na skutek którego ojciec powoda poniósł śmierć, miał 40 lat, zatem był osobą dorosłą i samodzielną.

Mając na względzie wszystkie okoliczności sprawy wpływające na zakres krzywdy doznanej przez powoda, w wyniku naruszenia dobra osobistego, jakim jest prawo do życia w rodzinie i prawo do więzi emocjonalnej, łączącej osoby bliskie w rodzinie, a w szczególności uwzględniając zeznania świadków i samego powoda, a także fakt, iż do dnia wyrokowania nie został zgłoszony przez stronę powodową wniosek o dopuszczenie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego, Sąd uznał, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części. Zatem, w przedmiotowej sprawie Sąd uznał, iż adekwatną i podstawową kwotą należną powodowi z tytułu zadośćuczynienia jest kwota 30.000,00 zł, uznając tę kwotę jak kwotę bazową. W tej sytuacji, mając na uwadze, iż poszkodowany przyczynił się w wypadku na poziomie 70 %, zatem 30 % z kwoty bazowej daje kwotę 9.000,00 zł. Tym niemniej przy uwzględnieniu, iż pozwany wypłacił powodowi kwotę 2.700,00 zł z tytułu zadośćuczynienia, Sąd odjął od kwoty 9.000,00 zł kwotę 2.700,00 zł.

W związku z czym, Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda K. R. kwotę 6.300,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 11.12.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty. O odsetkach postanowiono na mocy art. 481§1 kc. O odsetkach Sąd orzekł również mając na uwadze art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Reasumując powyższe, Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania w zakresie zadośćuczynienia ponad kwotę 6.300,00 zł, w związku z czym oddalił powództwo w pozostałym zakresie, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1667 zm.) uwzględniając fakt, iż strona powodowa wygrała proces w 23 %, a przegrała w 77 %, stąd koszty postępowania zostały stosunkowo rozdzielone między stronami.

Sygn. akt I.Ca 483/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Cezary Olszewski

Sędziowie: SSO Aneta Ineza Sztukowska

SSO Joanna Walczuk (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2018 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie I Wydziału Cywilnego z dnia 17 października 2017r., sygn. akt I C 202/17

1)

zmienia zaskarżony wyrok w pkt. 1 w ten sposób, iż w miejsce daty początkowej odsetek ustawowych „11 grudnia 2015r.” wpisuje datę „09 grudnia 2016r.” ;

2)

zasądza od powoda K. R. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania przed Sądem II – giej instancji, w tym 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II – giej instancji

SSO Cezary Olszewski SSO Aneta Ineza Sztukowska SSO Joanna Walczuk

***** początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:00.232] [ns 00:00:00.232] Powód K. R. domagał się w pozwie przeciwko (...) S.A. w W. zapłaty kwoty 27300 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od 11 grudnia 2015 do dnia 31 grudnia 2015 i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 do końca roku. Domagał się również [ns 00:00:27.828] od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania sądowego w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swego żądania powód wskazywał, iż 28 grudnia [ns 00:00:45.018] roku K. D. [? 00:00:47.981] [ns 00:00:48.386] naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym popełniając przestępstwo w wypadku drogowego, został prawomocnie skazany za to zdarzenie, w wyniku tego zdarzenia został najechany leżący na jezdni J. R. (1), ojciec powoda K. R. w następstwie wypadku drogowego J. R. (1) zmarł, a pojazd, którym kierował sprawca zdarzenia w dacie wypadku właśnie korzystał z ochrony ubezpieczeniowej (...) S.A. w W.. Powód pismem z 10 listopada 2016 roku zgłosił stronie pozwanej swoje roszczenie na kwotę 80000 złotych, przyznano zadośćuczynienie za śmierć ojca powoda w kwocie 9000 złotych, pozwane towarzystwo określiło przyczynienie się ojca powoda do zaistnienia wypadku drogowego na poziomie 70 procent, tym samym ostatecznie wypłacona na rzecz powoda kwota wynosiła 2700 złotych. Pozwane (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu z wyodrębnieniem [? 00:02:36.635] kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazano, nie kwestionując odpowiedzialności co do zasady, że żądana przez powoda kwota jest zawyżona, od zdarzenia minęło ponad 18 lat, a ponadto ta wypłacona kwota 2700 złotych wyczerpuje w całości należne powodowi zadośćuczynienie. Sąd I instancji, Sąd Rejonowy w Augustowie w I Wydziale Cywilnym wyrokiem z dnia 17 października 2017 roku w punkcie pierwszym zasądził od pozwanego na rzecz powoda 6300 złotych z odsetkami ustawowymi od 11 grudnia 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. W punkcie drugim oddalił powództwo w pozostałym zakresie; w punkcie trzecim zasądził od pozwanego (...) S.A. na rzecz powoda 896 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego; w punkcie czwartym zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2780 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa [? 00:04:08.102] procesowego; w punkcie piątym

zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1050 złotych, w tym brakującej opłaty od pozwu; w punkcie szóstym zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 315 złotych tytułem brakującej opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony. Sąd ustalił stan faktyczny zgodnie z treścią prawomocnego wyroku skazującego dotyczącego K. D. [? 00:04:42.508] w sprawie II K 159/90 akt sprawy Sądu Rejonowego w Augustowie, wskazał, że ów wyrok jest prawomocny, bezspornym pozostaje fakt, iż pojazd był prowadzony przez sprawcę wypadku K. D. [? 00:05:10.242], jak również bezspornym pozostaje okoliczność, iż w dacie zdarzenia pojazd był objęty ochroną ubezpieczeniową pozwanego. Sąd również wskazał, że pozwany (...) S.A. słusznie przyjął przyczynienie się J. R. (1) do powstania zdarzenia na poziomie 70 procent w uzasadnieniu wyroku zaakcentowano, iż J. R. (1) w momencie zdarzenia leżał na jezdni, Sąd ustalił również, iż wypłacona została kwota 2700 złotych tytułem zadośćuczynienia powodowi. Jako podstawę prawną przyznania powodowi zadośćuczynienia wskazał artykuł 448 kodeksu cywilnego w związku z artykułem 24 paragraf 1 kodeksu cywilnego, uzasadniając, iż rzeczywiście powód mocno przeżywał śmierć ojca, mimo iż nie przebywał w domu z ojcem ciągle, wyjeżdżał bowiem, przyjeżdżał bowiem do domu co 2 tygodnie, pracował na budowie w W., to jednak po śmierci ojca musiał zażywać leki uspakajające, nadal ojca wspomina i bez wątpienia ze zmarłym J. R. (1) był mocno związany, a wypadek drogowy naruszył jego dobra osobiste w postaci silnej więzi ze zmarłym ojcem. Sąd I instancji podzielił stanowisko (...) S.A. z siedzibą w W., ustalając przyczynienie się poszkodowanego na poziomie 70 procent. Ogólną kwotę zadośćuczynienia przyznano powodowi, pomniejszył o wypłaconą kwotę od 2700 złotych to dało podstawy do przyznania zadośćuczynienia w punkcie drugim wyroku na kwotę 6300 złotych. O odsetkach Sąd I instancji orzekł na mocy artykułu 481 paragraf 1 kodeksu cywilnego, mając na względzie także artykuł 14 w sprawie z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniu obowiązkowym w Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu Sąd I instancji dokonał na mocy artykułu 100 kodeksu postępowania cywilnego, stosując ten w tym zakresie minimalne stawki zastępstwa procesowego przewidziane w obowiązujących przepisami prawa. Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany (...) S.A. w W. zaskarżając ten wyrok jedynie w punkcie pierwszym, jedynie w części, a mianowicie co do kwoty 443 złotych 42 groszy z tytułu odsetek ustawowych liczonych od kwoty 6300 złotych od dnia 11 grudnia 2015 roku do dnia 8 grudnia 2016 roku. Strona skarżąca pozwana domagała się zmiany w tym zakresie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie I Wydziału Cywilnego poprzez zmianę początkowej daty odsetek ustawowych przyznanych w punkcie pierwszym wyroku z dnia 11 grudnia 2015 roku na dzień 9 grudnia 2016 roku. Zaskarżonemu wyrokowi postawiono następujące zarzuty: po pierwsze - zarzut naruszenia artykułu 481 paragraf 1 kodeksu cywilnego poprzez przyjęcie, że powodowi należą się odsetki ustawowe z tytułu przyznanej kwoty zadośćuczynienia za okres od 11 grudnia 2015 roku w sytuacji, który powód zgłosił szkodę rok później to jest w dniu 8 listopada 2016 roku, a więc czterdziestodniowy termin wynikający z ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych upływał w dniu 8 grudnia 2016 roku. W tym zakresie strona skarżąca powołała się tutaj na naruszenie artykułu 14 ustęp 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, wskazując, że zgodnie z treścią tejże normy prawnej zakład ubezpieczeń miał trzydziestodniowy ustawowy termin na wypłatę świadczenia. [ns 00:11:16.754] również wskazano naruszenie artykułu 233 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego poprzez pominięcie faktu, że powód zgłosił szkodę dopiero w dniu 8 [? 00:11:34.656] listopada 2016 roku, a taka okoliczność zdaniem skarżącego wynika z dokumentacji zgromadzonej w aktach szkody. W odpowiedzi na apelację strona powodowa uznała apelację. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja zasługuje na uwzględnienie zgodnie z artykułem 386 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego, zarzuty apelacyjne odnośnie nieprawidłowego ustalenia daty początkowej odsetek ustawowych liczonych od kwoty 6300 złotych podniesione w apelacji są zasadne, nie ulega, bowiem wątpliwości, że powód zgłosił szkodę dopiero w dniu 8 listopada 2016 roku, tym samym trzydziestodniowy termin zakładu ubezpieczeń [ns 00:12:39.450] określony w artykule 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych upływał w dniu 8 grudnia 2016 roku, a tym samym należy uznać zgodnie z artykułem 481 paragraf 1 kodeksu cywilnego, iż strona pozwana pozostawała w zwłoce dopiero od dnia 9 grudnia 2016 roku. Strona powodowa apelację uznała, stąd też Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie pierwszym swojego rozstrzygnięcia, w punkcie drugim Sąd Okręgowy orzekł o kosztach procesu zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, należy bowiem zauważyć, iż mimo uznania apelacji strona powodowa bez wątpienia, w tym zakresie, przegrywa proces, albowiem w swoim żądaniu zawartym w pozwie także w sposób nieprawidłowy określiła datę początkową odsetek ustawowych. Kierując się co do zasady odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonym w artykule 98 kodeksu postępowania cywilnego i określając wysokość kosztów zastępstwa procesowego na podstawie minimalnej stawki przewidzianej obowiązującymi obecnie przepisami regulującymi opłaty za czynności radców prawnych Sąd obciążył powoda kosztami postępowania apelacyjnego w tym kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej w punkcie drugim zaskarżonego wyroku.